

heder. Det, som skulde synes at tale meest imod Udfastet, er den Bestemmelse, at i begge Tilfælde Børnene skulde opdrages i den Troesbekjendelse, hvortil en af Egtefolkene hører, eller og i Folkekirkens Tro. Skulde Forældre imidlertid beslutte, at et Barn ikke skal opdrages i den Tro, hvortil de selv høre, vil en saadan Beslutning ikke kunne staae i nogen Forbindelse med deres egen religiøse Overbeviisning; thi det vilde jo være en Modsigelse at antage, at Forældrene skulde med deres hele Sind, med deres hele Væsen være af en Troesbekjendelse og desuagtet af religiøse Grunde ønske deres Barn opdraget i en anden. Jeg troer ikke, at en saadan Beslutning kan tillægges nogen som helst religiøs Vagt, eller at man, ved at forhindre, at Forældre opdrage deres Børn i nogen anden Troesbekjendelse end den, hvortil de selv høre, krænker deres religiøse Hengivenhed med Hensyn til Barnet. Jeg finder saaledes, at i det Væsentlige er den Trang fyldestgjort, som gav sig tilkjende under det forrige Rigsdagsmøde. Der er imidlertid nogle enkelte Punkter i det forelagte Lovudkast, i hvilke ogsaa jeg ønsker, at der maatte blive foretaget Forandringer. Jeg kan saaledes ikke nægte, at jeg ikke finder den Bestemmelse hensigtsmæssig, at netop alle Børn af samme Køn skulde opdrages i samme Troesbekjendelse. Det kan meget let være, at af Børn, som høre til samme Køn, det ene Sind bøier sig hen til Moderens Religion, medens det andet bøier sig til Faderens, og jeg kan derfor ikke finde en saadan Bestemmelse vel begrundet. Skjøndt jeg ingenlunde mistjender, at der er gjort noget særdeles Væsentligt derved, at det er blevet overladt til Forældrenes frie Overenskomst at bestemme, i hvilken Religion Børnene skulde opdrages, forekommer det mig dog heller ikke, at den subsidiaire Bestemmelse, at Faderen skal afgjøre Saadant, forsaavidt ingen sliq Overenskomst kan tilveiebringes, er ønskelig. Jeg troer nemlig ikke, at det vil være hensigtsmæssigt, at en Moder saaledes kommer til at sidde i sit eget Hjem som en Fremmed, der ikke har Børnenes Hjerte. Jeg troer heller ikke, at denne Bestemmelse staaer i Samklang med de Vilkaar, som pleie at indtræde ved Skilsmisse, idet Faderen da beholder nogle af

Børnene og Moderen andre; ja, det vilde maaskee hos dybt bevagede religiøse Gemytter kunne blive Motiv til at ønske Skilsmisse, da det vilde være den eneste Veie, hvorved Moderen kunde faae Indflydelse paa Barnets religiøse Opdragelse. Jeg kan imidlertid ikke være enig med dem, som mene, at man gjør bedst i slet ikke at tage nogen Bestemmelse, men jeg troer blot, at vi ikke skulle vedtage nogen Bestemmelse om, hvem af Forældrene der har den afgjørende Stemme. I Tilfælde af, at der ingen Overenskomst kan tilveiebringes, troer jeg nemlig, at Domstolene ville tilkjende Faderen denne Ret — det er iøvrigt Noget, som de Herrer retskyndige Medlemmer maaskee afgjøre — og man vilde saaledes ved ikke at tage nogen Bestemmelse netop komme til det samme Resultat som det, Lovudkastet har opstillet. Jeg vilde finde det mere hensigtsmæssigt, om det Forslag, som er gjort af Rigsdagsmanden for Præsto Amis 2det District (Schack), blev taget til følge, nemlig, at der, inden blandede Egteffaber indgaaes, skal træffes Overenskomst om, i hvilken Troesbekjendelse Børnene skulde opdrages. Naar der var en saadan Overenskomst tilstede, havde man Noget, hvorefter man kunde rette sig, og da vilde saavel Faderens som Moderens Rettigheder varetages; ligesom man, efter mit Skøn, her ikke har taget ret Hensyn til, at Dvinden dog maaskee ikke mindst er den, som ved Egteffabets Indgaaelse er betænkt paa at sikke de eventuelle Børns Opdragelse.

Denne lille Lov er iøvrigt et Exempel paa, hvilke vidtløftige Discussioner der kunne fremkomme, saasnart man kommer ind paa det religiøse kirkelige Gebeet, og bærer Vidnesbyrd om, hvor stor en Deel af Rigsdagens Tid der vilde være taget i Beslag, hvis den ærede Cultusminister havde forelagt mere omfattende Love. Jeg troer, at man overhovedet forregner sig noget, naar man antager, at der paa disse Gebeter, paa Kirkens og Skolens Gebeet, ikke kan udrettes meget ved administrative Bestemmelser; thi netop paa disse Gebeter findes der mange døde Love, mange Love, som vel ere givne, men som ialtsald ikke ere komne til nogen Virksomhed; navnlig vilde jeg meget beklage, hvis de frugtbargjørende Love